

עת"א 32905/05/14 - שימשילשוילי אפטנדיל נגד מדינת ישראל

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע

עת"א 32905-05-14 שימשילשוילי(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות 15 יוני 2014

בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' ס.הנשיא רויטל יפה-כ"ץ, אב"ד כב' השופט יורם צלקובניק כב' השופט אריאל ואגו

בעניין: שימשילשוילי אפטנדיל

העותר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

העותר וב"כ עו"ד יוסי גגולה ממשרד עו"ד ירון ברזילי

נוכחים:

ב"כ המשיבה עו"ד שירה חרלפ

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון לתקופה של 18 חודשים בגין שורה ארוכה של עבירות מרמה והונאות בכרטיסי אשראי. בחלוף שני שליש מתקופת מאסרו, פנה העותר אל ועדת השחרורים בבקשה לשחרור מוקדם על תנאי, ולאחר שזו דחתה את בקשתו, הוגשה העתירה שבפני

ב"כ העותר הלה שורה ארוכה של נימוקים מדוע החלטת הועדה איננה סבירה, וביניהם אכיפה בררנית מאחר ושותפו של העותר שוחרר בהסכמת המשיבה; שקילת שיקולים זרים וביניהם תיקים סגורים של העותר מלפני שנים רבות; אי התייחסות לשיחות הפרטניות של העותר עם עו"ס הכלא שהיוו חלק מתהליך שיקומו, הליך במסגרתו הביע מוטיבציה רבה לשיקום; אי מתן משקל נאות וראוי להמלצות רש"א; ואי מתן משקל ראוי לכך שהמדינה השאירה את ההחלטה בעניין שיחרורו של העותר לשיקול דעת ולא התנגדה לכך.

ב"כ המשיבה סברה שאין מקום להתערב בהחלטת הועדה בשל היותה סבירה. אמנם, המדינה השאירה את ההחלטה המקורית לשיקול דעת הועדה, אך משזו דחתה את בקשתו של העותר, סברה המשיבה כי ההחלטה אינה מצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

מעיון בהחלטת הועדה ניתן ללמוד כי הועדה נתנה משקל רב לתיקים הסגורים של העותר מהם למעשה למדה על מסוכנותו. לא מדובר בראיות מינהליות שכן מידע אודות אותם תיקים לא הובאו בפני הועדה ואין די ברישום הפלילי של העותר לצורך זה. לפיכך, יש ממש בעמדת העותר לפיה הועדה שקלה שיקול זר בעת שהתייחסה לתיקים אלה. יש לציין

כי מדובר בתיקים מלפני עשרות שנים ולא ניתן ללמוד מהם את שסברה הועדה כי נוכח אותם תיקים סגורים הרי ש"יש לעותר יד ורגל לאורך שנים בעיסוק זה של מרמה והולכת שולל".

מאידך, הועדה לא נתנה את המשקל הראוי והנכון לכך ששותפו של העותר, אשר גם לו כמו לעותר שבפנינו הרשעה אחת קודמת בלבד והוא הורשע באותן עבירות בדיוק כמו העותר, שוחרר שחרור מוקדם על תנאי. גם בעניין שותפו של העותר, לא היתה התנגדות של המשיבה וטענת המשיבה בפנינו, כי בעניינו של השותף לא היה חמ"ן שלילי אין לנו אלא לומר, כי אותו חמ"ן שלילי היה ידוע למדינה עת לא התנגדה בפני הועדה לשחרורו של העותר שבפנינו. ממילא נציין כי אותו מידע שלילי כלל לא הוזכר בהחלטת הועדה.

אשר להפגמת העותר את חומרת מעשיו, הרי שנדמה שמה שנכתב על ידי הועדה איננו תואם את דו"ח העו"ס. בדו"ח זה כתוב במפורש, כי העותר גילה מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית בבית הסוהר ואף הופנה לפרויקט "תמר" אך לא התקבל שלא באשמתו אלא כיון שלא עמד בקריטריונים מינהליים. העו"ס סברה כי תכנית רש"א לשלב את העותר עם שחרורו בשיחות פרטניות לצד תעסוקה וקבוצה טיפולית במידה ותפתח, יש בה די, וזאת על רקע הכרות העו"ס עם העותר במסגרת מאסרו.

יש לזכור כי מדובר באסיר שזהו לו מאסרו הראשון, ועל פי הבנת העו"ס המאסר היווה עבורו גורם הרתעת. אמנם העו"ס סבורה כי הוא זקוק למסגרת טיפולית להכוונה וליווי לאחר שחרורו, אך גם סברה כי יש בתכנית רש"א כדי למלא את החלל האמור.

בנסיבות אלה, אנו סבורים כי החלטת הועדה ניתנה לאחר שנשקלו שיקולים שאינם רלוונטיים ולא נשקלו השיקולים הרלוונטיים, ולאחר שהמשיבה לא התנגדה לשחרורו של העותר במהלך הדיון בפני הועדה, אנו סבורים שיש מקום לקבל את העתירה.

העותר יזומן לדיון קרוב של הועדה, תוך שבועיים מהיום, על מנת שזו תקבע את תנאי שחרורו.

ניתן והודע היום י"ז בסיון תשע"ד 15/6/2014 במעמד הנוכחים.

ס. הנשיא, רויטל יפה-
כ"ץ
אב"ד
אריאל ואגו, שופט
יורם צלקובניק, שופט